தேசியமும் தெய்வீகமும் போற்றிய சேது வேங்கைத் தேவர் திருமகனார்!

"மங்கை சூதகமானால் கங்கையில் நீராடலாம், கங்கையே சூதகமானால் எங்கே நீராடுவது?" என்ற வரலாற்று வரிகளைத் தந்த தேவர் திருமகனார் பிறந்த நாள் இன்று! அவர் நினைவு நாளும் இதே அக்டோபர் 30 தான்.

ஒரே நாளில் இப்படியான பிறப்பும், இறப்பும் நடப்பது என்பது அபூர்வமானது. தேவர் வாழ்விலும் இது நடந்தது.

இராமநாதபுரம் கமுதி அருகே உள்ள "பசும்பூண்" எனும் சிறு நகர் தற்போது 'பசும்பொன்' என்று மருவி வழங்கப்படுகிறது. அதிலும் பழம்பெயரும், 'இயற்பெயருமான 'தவசிக்குறிச்சி' என்பதே பிற்றை நாளில் 'பசும் பொன்' என்பது ஆயிற்று. பழங்காலத்தில் தவசியர்கள் என்ற முனிவர்கள் இங்குள்ள காட்டுப்பகுதியில் ஆசிரமங்கள் அமைத்து தவயோகங்களில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதால் இப்பெயர் இடம்பெற்றது.

1908ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 30 வெள்ளிக்கிழமை அன்று வீரர் எனும் மறவர் குடியில் தந்தை உக்கிரபாண்டியத்தேவருக்கும், தாயார் இந்திராணி அம்மையாருக்கும் பிறந்தவர் முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஆவர்.

தமது தாயாரை ஆறு மாதக் குழந்தையாக இருக்கும்போதே இழந்த இவர், தம் பாட்டி இராணி அம்மையாராலேயே பெரிதும் வளர்க்கப்பட்டார் என்றாலும், 'ஆயிஸா அம்மாள்' என்கிற ஓர் இசுலாமியத் தாயாரிடம் பால் குடித்து வளர்ந்தார்.

பால் ஊட்டிய தாயார் மீது தன் கடமையுணர்வு மிகுந்தவராய், தமது நிலங்களை தானமாக அளித்து, இன்றுவரை அவரின் பரம்பரையினர் அதனை அனுபவித்து வருகிற நிலைக்கு உருவாக்கித் தந்துள்ளார். கல்கத்தாவில் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றிருந்த தேவர் திருமகன், ஆயிஸா அம்மாள் மறைந்து விட்டார் எனும் செய்தியறிந்து, நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்காமல் ஓடோடித் திரும்பி வந்து அவர் அஞ்சலி செலுத்தி, அதற்கான ஈமச்சடங்குகளை செய்த பெருமையைச் சரித்திரம் பதிவு செய்துள்ளது.

'இளமையில் கல்' எனும் வாய்மொழிக்கேற்ப கமுதி அமெரிக்கன் மிஷன் ஆரம்பப் பள்ளி, 1920இல் மதுரை பசுமலை உயர்நிலைப்பள்ளி 1924இல் அய்க்கிய கிருத்துவ உயர்நிலைப் பள்ளி, பிறகு இராமநாதபுரம் அரசர் பள்ளியில் இறுதி வகுப்பு முடித்தார்.

இளமையில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் நல்ல பாண்டித்யம் பெற்றிருந்ததோடு, சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், ஞானம், தத்துவம் போன்றவற்றிலும் தணியா ஆர்வம் காட்டிப் பயின்று நின்றார். தவிர, குதிரையேற்றம், மல்யுத்தம், சிலம்பம், துப்பாக்கி சுடுதல், வர்மக்கலை போன்றவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்றார்.

விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும் என்பார்கள் அதைப் போலச் சின்னஞ்சிறு பருவத்திலேயே முத்துராமலிங்கத்தேவர் வீரச்செயல்களில் ஈடுபட்டு எதற்கும் அஞ்சாதவராக வாழ்ந்து வந்தார்.

1927இல் நடைபெற்ற அகில இந்திய காங்கிரசு மாநாட்டிற்கு, தனது அரசியல் குருவான சென்னை எஸ். சீனிவாச ஐயங்காருடன் சென்றிருந்தார். அம்மாநாட்டில் உரையாற்றியோர் சொற்பொழிவுகளிலிருந்து பல்வேறு தகவல்களைப் பெற்றதுடன், தேசிய தலைவர்களை நேரடியாகச் சந்திக்கும் வாய்ப்புகளையும் பெற்றார். காங்கிரசு இயக்க வளர்ச்சிக் கொள்கைகளில் மதுவிலக்கு, தீண்டாமை ஒழிப்பு, கதர் பயன்பாடு, சமூகநீதி போன்றவற்றில் ஈடுபாடு காட்டியதுடன், சமயமும், நாடும் தமது இரு கண்களாகக் கருதினார்.

தேவர் திருமகனின் கன்னிப்பேச்சு 1933 ஜூன் 23ஆம் நாள் சாயல்குடி விவேகானந்தா வாசக சாலை முதலாமாண்டு விழாவின்போது நடந்தது. அவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளத்தான் சென்றிருந்தார் தேவர். சேதுராம செட்டியார் தலைமை வகித்திருந்தார். ஆனால், விழாவிற்கு வரவேண்டிய சிறப்புப் பேச்சாளர் வரவில்லை. தற்செயலாக அங்கு வந்திருந்த தேவர் திருமகனை அழைத்துப் பேச வைத்தனர் விழாக்குழுவினர். மேடை ஏறினார் தேவர்.

"இந்திய விடுதலைக்கு ஒவ்வொருவரும் போராட வேண்டும்" என்று வேண்டுகோள் விடுத்து பேசினார். அவரது உரையைக் கேட்போர் வியக்கும் வண்ணமும், வசீகரிக்கும் வண்ணமும், வரலாற்றுச் சிறப்புடையதாக மூன்று மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக அமைந்தன.

தலைசிறந்த 'சுதேச மித்திரன்,' 'தமிழ்நாடு' என்பன ஏடுகளை அந்நாள்களில் மக்களிடையே பரப்பியதுடன் வாசகர்கள் எண்ணிக்கையை உயர்த்திட நின்றார்.

1932இல் கள்ளுக்கடை மறியல் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். மதுவால் ஏற்படும் தீமைகளை எடுத்துக்காட்டி மக்களிடம் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி வந்தார்.

1933-34இல் தொண்டர்களைத் திரட்டி முத்துராமலிங்கத் தேவர் கதர் பிரச்சாரம், மது ஒழிப்பு பிரச்சாரம் போன்றவற்றில் ஈடுபாடு காட்டி வந்தார்.

1934ஆம் ஆண்டு, ஆங்கில அரசு முக்குலத்தோர் எனப்படும் கள்ளர், மறவர், அகமுடையார்மீது பழங்குடியினர் குற்றச்சட்டமான (Criminal Tribes Act) குற்றப்பரம்பரைச் சட்டத்தைத் திணித்தது. இதன்படி முக்குலத்தோர் என்போர் குற்றமிழைக்கும் பரம்பரையினராக அறிவிக்கப்பட்டனர். அவர்களது முழுவிபரமும், குடும்பப் பாரம்பரியமும் போன்றவை தொகுக்கப்பட்டு காவல் துறையால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன. இதனால், ஆண்கள் மட்டுமின்றிப் பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோர் கூடத் தீவிர கண்காணிப்புக்குள் ஆளாக்கப்பட்டனர். எங்குக் குற்றம் நடந்தாலும், அதற்கு முக்குலத்தோர்தான் காரணம் எனும் கெடுபிடிநிலை உருவானது. கைவிரல் ரேகை பதிவு செய்யப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் வெளியூர் சென்றாலும் காவல்துறை அனுமதி பெற வேண்டும். நண்பர்கள், உறவினர்களைச் சந்திப்பது, விழாக்கள் கூட்டுவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது. முக்குலத்தோர்க்கு எதிரான இந்த இழிநிலையைப் போக்க முத்துராமலிங்கத்தேவர் வெகுண்டு எழுந்து போராடினார்.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை விரிவுப்படுத்தி, பேதங்களை உருவாக்கி, முக்குலத்தோரைத் தலைமுறை, தலைமுறையாக அவமானப்படுத்துவதான குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார். 1935இல் டாக்டர் நாயுடு தலைமையில் அபிராமபுரம் ஆப்பநாடு மறவர் மாநாடு நடைப்பெற்றது. அம்மாநாட்டில் குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் விலக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

1927 முதல் காங்கிரசில் இணைந்து பணியாற்றி வந்த தேவர், எல்லா மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்டு காங்கிரசின் முடிவுகளைத் தவறாது பின்பற்றி வந்தார். பல தலைவர்களை வரவழைத்து, மதுரை, முகவை மாவட்டங்களில் பேச வைத்தார். தமது பேச்சாலும், எழுத்தாலும் சமூக மக்களுக்கு மட்டுமல்லாது, அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் நன்மை புரியும் வகையில் நடந்து வந்தார். இதனால், அவரின் செல்வாக்கு காங்கிரசு கட்சியிடையே ஓங்கி வளர்ந்தது.

தென்பகுதியில் நடைபெற்ற ஜில்லாபோர்டு தேர்தல்களில் தமது கட்சி வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெற நின்றார்.

விருதுநகர் முனிசி பாலிட்டி தேர்தலில் காமராசர் அவர்களை வேட்புமனு தாக்கல் செய்திட ஏற்பாடு செய்தார். ஆனால், அத்தேர்தலில் வரி செலுத்தியவர்கள்தான் நிற்கவேண்டும் என்ற விதி இருந்தது. அதற்காக வெள்ளாடுகள் வாங்கிகொடுத்து வரி ரசீதைப் பெற்றுத் தந்தார். காமராசர் வேட்புமனு தாக்கல் செய்திட உதவினார். இதற்கிடையில் வாக்குகள் கேட்கும் நேரத்தில் காமராசர் எதிரிகளால் கடத்தப்பட்டார். ஆனால் தேவர் அவர்கள் உடனே விருது நகரில் ஒரு கூட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

"நான் இந்த பொதுக்கூட்டத்தில் பேசி முடித்துவிட்டு கீழே இறங்குவதற்குள் காமராசரை இங்கு ஆஜர்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் பின்விளைவுகள் மோசமானதாக இருக்கும் என்று எச்சரிக்கை செய்தார். கூட்டம் முடிவதற்குள் காமராசர் மேடை முன் வந்து நின்று கைகூப்பினார்."

வெறும் பீடமாக இருந்த முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் நினைவிடத்தை மணிமண்டபம் அமைத்து கொடுத்து போற்றியவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்!

1935ஆம் ஆண்டு கூட்டாட்சிச் சட்டப்படி தேர்தல் நடத்த ஆங்கிலேய அரசு எண்ணியது. அதனால், மாகாணங்களில் சுயாட்சி வழங்கப்படவும், மைய அரசில் இரட்டையாட்சி முறை ஏற்படவும் வாய்ப்பு உண்டாகியது. 1919ஆம் ஆண்டின் இரட்டையாட்சி மாகாணங்களில் வேண்டாம் எனவும்; தேர்தலில் போட்டியிட்டு பதவி பெறவேண்டும் எனவும் தீர்மானித்த காங்கிரசு கட்சி, 1935ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி போட்டியிடலாம் எனவும் பதவி பெறலாம் எனவும் தீர்மானித்தது.

ஆனால், காந்தியின் சீடரும், இந்திய விடுதலை போராட்டத்தில் பங்கேற்க தமது ஐ.சி.எஸ். பதவியைத் துறந்த நேதாஜி சுபாஷ் சந்திரபோசுக்கு இம்முறையானது மிகுந்த வருத்தம் அளித்தது. இதனால் அவரும், அவரைச் சார்ந்தவர்களும் எதிர்ப்பு தெரிவித்து வந்தனர்.

இந்நிலையில் காங்கிரசு கட்சியின் தலைவர் பொறுப்புக்கு நேதாஜியே போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்து காந்தியார் பட்டாபி சீத்தாராமையாவை நிறுத்தினார். சத்திய மூர்த்தி ஐயர், இராஜாஜி போன்றோர் பட்டாபியை ஆதரித்தனர். ஆனால், தேவர் திருமகனார் சுபாஷ் சந்திரபோசுக்கு ஆதரவளித்தார். ஏனெனில், பேசியதை இறுதிவரையில் பற்றுவது என்பன நேதாஜியின் பண்பாடாக இருந்தது. தேவருடன், சீனிவாசய்யங்காரும், இன்னும் பலரும் நேதாஜியை ஆதரித்தனர்.

தேர்தலில் நேதாஜி பெரு வெற்றி பெற்றார். ஆங்கில அரசோ கதிகலங்கி கைபிசைந்து நின்றது. தேவர்மனம் மகிழ்ந்து, நேதாஜி தலைமையில்தான் காங்கிரசு விரைவில் விடுதலையை சாதிக்கும் என்றார்.

எனினும், காந்தியார் மனம் சோர்ந்து பட்டாபியின் தோல்வி என் தோல்வி என்று வெளிப்படையாக அறிவித்தார்.

இந்நிலையில் 1937ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்நாட்டு பொதுத்தேர்தலில் காங்கிரசு சார்பில் போட்டியிட்ட முத்து ராமலிங்கத் தேவர், எதிர்த்து போட்டியிட்ட இராமநாதபுரம் மன்னர் சேதுபதியைத் தோல்வியுறச் செய்து வெற்றி கண்டார். வடக்கே பொப்பிலி அரசரை தோற்கடித்து வி.வி.கிரி வெற்றி கண்டார்.

இருந்தபோதும் காங்கிரசு கட்சி மீது நேதாஜி போன்ற முத்துராமலிங்கத்தேவர் அதிருப்தி அடையும் நிலை உருவானது. ஏனெனில், தமிழ்நாட்டில் பிரதமராக இருந்த இராஜாஜி குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறாமல், காலதாமதம், தயக்கம் காட்டியதெல்லாம் தேவருக்கு மிகுந்த வருத்தமாக அமைந்தன.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில், அகில இந்திய அளவில் காங்கிரசு கட்சியின் செயல்பாடுகள் நேதாஜிக்கு அதிருப்தி தந்தன. அதனால், காங்கிரசு கட்சிக்குள்ளேயே அதிருப்தியாளர்களானவர்கள் தீவிரவாத கொள்கையை அடிப்படையாக கொண்டு முன்னேற்ற அணி அல்லது 'ஃபார்வார்டு பிளாக்' என்ற குழுவை உருவாக்கினர். பேராசிரியர் என்.ஜி.ரங்கா, கவிஷர், நாரிமன், சேனாதிபதிபாபட் போன்ற தேசியத் தலைவர்கள் வரிசையில் முத்து ராமலிங்கத் தேவரும் அதில் இணைந்தார்.

1939இல் காங்கிரசு கட்சியிலிருந்து தன்னைத் துண்டித்துக் கொண்டு முழுமையாக ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சியில் சேர்ந்து உழைத்தார். நேதாஜியை தமிழ்நாட்டில் பல இடங்களுக்கு அழைத்து வந்து ஆதரவு திரட்டி பொதுக்கூட்டங்களில் பேச வைத்த பெருமை தேவருக்குண்டு. இதனால் தேவர் மற்றும் அவரைச் சார்ந்தோர் சிறை செல்ல நேரிட்டது. ஆங்கில அரசால் அடிக்கடி கைது செய்யப்பட்டார். துன்பம் தனியே வருவதில்லை. (Misfortune Never comes Alone) என்ற ஆங்கிலம் பழமொழி எவ்வளவு உண்மை என்பது தேவர் வாழ்வில் அடிக்கடி நடந்து வந்தது.

இரண்டாம் உலகப்போர் காலக்கட்டத்தில் பசும்பொன் தேவரும் அவரது தோழர்களும் ஆங்கில அரசை விமர்சித்து வந்தனர். இந்நிலையில் தேவரை மதுரை நகரிலிருந்து வெளியேறக் கூடாது என்று மதுரை மாவட்ட ஆட்சியர் உத்தரவுப்போட்டார். ஆனால் தனது சொந்த ஊருக்கு செல்லாமல் இருக்க இயலாது என்று புறப்பட்டபோது இரயில் அடியில் கைது செய்யப்பட்டார். திருச்சி, வேலூர், அலிப்பூர், ராஜமந்திரி, மத்திய மாகாண இராணுவ முகாம் அமைந்த 'டாமு' சிறை என மாற்றி 6 ஆண்டுகள் சிறை கண்ட தேவர் 5.9.1945இல் தான் விடுதலையானார்.

அந்நேரத்தில் நேதாஜி சுதந்திர இந்திய அரசை அமைப்போம் என பிரகடனம் செய்தார். அதற்கான இந்திய தேசிய ராணுவத்தை உருவாக்கினார். ஃபார்வர்டு பிளாக் கட்சி தடைசெய்யப்பட்டது. அதனால் பசும்பொன் தேவர் நீண்டகாலம் அடைக்கப்பட்டார்.

நான் செய்கிற நன்மைகள் எல்லாம் இந்த நாட்டிற்குச்சேரட்டும்; அதனால் வரும் தீமைகள் எதுவாயிருந்தாலும் அவை என்னைச் சேரட்டும்" என்றார் தேவர்.

(Nationality and Divinity are my two eyes.
Do your duty. Don't expect any benefits.)
என்றார்.

1952இல் விடுதலை இந்தியக் குடியரசின் முதல் பொதுத் தேர்தலில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றம், டெல்லி பாராளுமன்றம் ஆகிய இரண்டு தேர்தலிலும் போட்டியிட்ட அவர் இரண்டிலும் வெற்றி பெற்றார். பின்னர் பாராளுமன்றப் பதவியை விட்டு விலகி, அத்தொகுதியில் எம்.டி. ராமசாமியை நிற்க வைத்து வெற்றிபெறச் செய்தார்.

சட்டமன்றத்திற்கும் நாடாளுமன்றத்திற்கும் நடைபெற்ற தேர்தலில் தொகுதிக்கு வாக்கு கேட்டு செல்லாமலேயே வெற்றி பெற்றவர் தேவர் திருமகனார்.

1946இல் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்ற முதல்வர் பிரகாசம் தேவர் திருமகனை அழைத்து தொழில்துறை, உள்துறை, அமைச்சர் பொறுப்பேற்க அவரை அன்பாக வலியுறுத்தினார்.

எனக்கு மந்திரிப் பதவியை காட்டிலும் மக்கள் பணியே சிறந்தது என்று மறுப்புத் தெரிவித்தார்.

1955இல் நாக்பூரில் அகில இந்திய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1955 முதல் 1956களில் பர்மியத் தமிழர்கள், மற்றும் அரசின் அழைப்பை ஏற்றுச் சுற்றுப் பயணம் செய்து, தமிழ், புத்தமதம், இலக்கியங்கள் பற்றி பரப்புரை நிகழ்த்தித் திரும்பினார்.

1957இல் இராஜாஜி காங்கிரசு கட்சியிலிருந்து விலகினார். தேவர் சிறீவில்லிப்புத்தூர் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் மற்றும் முதுகுளத்தூர் சட்டமன்ற தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெற்றார். அவரை எதிர்த்து எவரும் மனுப்போடவில்லை. இதில் பாராளுமன்றத் தொகுதியின் உறுப்பினர் பொறுப்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு முதுகுளத்தூர் தொகுதி உறுப்பினர் பதவியை விட்டு விலகி, அதில் தமது நண்பர் சசி வர்ணத்தேவரை நிறுத்தி வெற்றி பெறச் செய்தார்.

அத்தேர்தலில் காங்கிரசு சீர் திருத்தக் கட்சியினர் பெரும் பான்மையினர் வெற்றி பெற்று எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்தது. அதன் தலைவராக வி.கே. ராமசாமி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

முதுகுளத்தூர் கலவரம் நடந்தபோது, "எந்த ஒரு சமுதாயமாக இருந்தாலும், அமைதியைக் குலைக்க எண்ணி வன்முறையில் ஈடுபட்டால்; அது என் இதயத்தைப் பிளந்து இரத்தத்தைக் குடிப்பதற்கு சமம்" என்று உருக்கமாக முழக்கமிட்ட அவர்; மக்களிடையே ஒற்றுமை பேண நடவடிக்கை எடுத்து வந்தார். தன்னினமான முக்குலத்தோராக இருந்தாலும், வேறு சமுதாயமாகயிருந்தாலும் நீதி தவறாமல் முடிவு கண்டு அனைவரிடத்திலும் அன்பு பேணி வந்தார்.

கலவரத்தில் இரு சமூகத்திற்கிடையில் ஏற்பட்ட மோதலால் 1957 செப்டம்பரில் பரமக்குடி இமானுவேல் எனும் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் கொல்லப்பட்டார். அப்போது மதுரை காங்கிரசு சீரமைப்பு மாநாட்டுக் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டுத் திரும்பிய பசும்பொன் தேவர் தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்.

முதலில் சென்னை, பின் புதுக்கோட்டைச் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டார். இமானுவேல் கொலை வழக்கில் முதல் எதிரியாக அவர்மீது வழக்குகள் புனையப்பட்டன. விசாரணையில் மதுரை ஆட்சியர் தந்த சாட்சியம்படி நீதிபதி எம். அனந்த நாராயணன், இமானுவேல் கொலைக்கும், தேவருக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை எனத் தீர்ப்பளித்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

விடுதலையான தேவரைத் தெய்வத் திருமகன் என்று முக்குலத்தோர் மற்றவர்களும் போற்றி வந்தனர்.

1957ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேவர் திருமகன் இரண்டு ஆண்டுக்குப்பிறகுதான் முதல் நாடாளுமன்ற உரையை நிகழ்த்த முடிந்தது. 13.2.1959இல் அவர் ஆற்றிய பதினைந்து நிமிட சொற்பொழிவு

கவிஞர் தமிழ்தாசன்
தி.மு.க. தீர்மானக் குழு தலைவர்

பற்றி இந்திய எக்ஸ்பிரஸ் ஏடு "Mr. Muthuramalinga Devar. THE LAST SPEAKER OFF THE DAY. Held the Attention of the House Fiery oratory என்று எழுதி பெருமைப்படுத்தியது.

ஆனால், ஒன்றரை ஆண்டுகாலமாக பதவி ஏற்புக்குக்கூட செல்ல முடியவில்லை; தொடர்ச்சியான பயணங்கள், போராட்டங்கள்; அதனால் பல ஆண்டுகள் சிறைகள், என உடல்நலம் குன்றியிருந்தார். எம்.பியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு உறுப்பினர் 6 மாதத்திற்குள்ளாக பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இல்லை எனில் பதவியிழப்புக்கு உள்ளாவார். விடுதலை வீரர் தேவரின் பெருமையை உணர்ந்த பிரதமர் நேரு அவர்கள், சட்ட விலக்குத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, தேவரின் தேசபக்திக்கு நன்றி பாராட்டினார்.

1962 பாராளுமன்றத் தேர்தலில் அருப்புக்கோட்டை தொகுதியிலிருந்து பெருவாரியான வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இராஜாஜியின் சுதந்திரா கட்சி அவருக்கு ஆதரவு தந்திருந்தது.

காடு, கழனி, பாசன நிலப்பரப்பு 1 இலட்சம் பனைமரங்கள் என 32 1/2 கிராமங்கட்குச் சொந்தமான பெரும் நில உடைமை தாரரான தேவர், விவசாயிகளுக்கு அவலநிலை ஏற்பட்டபோது, அவர்களுக்காக துணைநின்று 'விவசாயிகள் மாநாடு' ஒன்றினை இராஜபாளையத்தில் நடத்தினார். அம்மாநாட்டில் நம்பூதிரிபாடு, ஏ.கே. கோபாலன், பி. இராமமூர்த்தி, ஜீவானந்தம், சீனிவாசராவ் போன்ற இடதுசாரித் தலைவர்களை பங்கேற்க வைத்துப் 'ஜமீன் ஒழிப்பு'ப் போராட்டத்துக்கு வழி வகுத்தார். இதனால், சிறீ பிரகாசர் தலையில் "ஜமின்முறை ஆய்வுக்குழு' ஒன்றை நிறுவி, அதன் பரிந்துரைகளை அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதனால் விவசாயிகளின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டது.

தேவர் பெருமகனார் தொழிலாளர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர். அதே காலத்தில் இயங்கிய 23 தொழிற்சங்கங்களில் தேவர் தான் தலைவராகவும் கம்யூனிஸ்ட்டைச்சேர்ந்த ஜீவா துணைத்தலைவராகவும், செயலாளராகவும் டி.வி. சசிவர்ணம், ராமனாதன் போன்றோர்கள் இருந்து பணியாற்றிவந்தனர். 193839 மதுரை மகாலட்சுமியில் தொழிற்சங்கத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தபோது மிகப் பெரிய போராட்டம் நடத்தியதால், அவர்மீது வன்முறை தூண்டியதாக வழக்கு புனையப்பட்டு (I.P.C. 110) பிரிவுப்படி 6 மாதங்கள் சிறை எனத் தீர்ப்புரை வழங்கி திருச்சி, வேலூர், அமராவதி சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டார்.

'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என்ற குறள்படி சாதிக் கொடுமைகளைச் சாடி வந்தார். முருகன் பக்தரான அவர் குறவர் குல வள்ளியை முருகன் மணந்தது ஏன்? என்று கடவுளை அடையாளங்காட்டினார்.

"நான் குழந்தையாக பிறந்து 6 மாதத்தில் அன்னை தவறிய நிலையில் ஒரு முஸ்லீம் அன்னை தான் எனக்கு பால் புகட்டினார்; எனக்கு கிறித்துவ ஆசிரியர்கள் தான் கல்வியைத் தந்தார்கள். என் பெற்றோர்கள் இந்துக்கள்" இதில் எங்கே சாதி இருக்கிறது. நான் தேர்தலில் நின்றபோது, என் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 18,000 பேர்தான். ஆனால் நான் வாங்கிய வாக்குகள் இதர சமுதாயம், நாத்திகர்கள் எல்லாம் 2 லட்சத்திற்கு மேல் வழங்கியவை ஆகும்." என்று மதுரை தமுக்கம் மைதானப் பொதுக்கூட்டத்தில் (1411962) பேசி வெளிப்படுத்தினார்.

மதுரை ஆலய பிரவேசம் நடத்திட காங்கிரசு இயக்கத் தலைவர் வைத்திய நாதய்யர் நேரில் வந்து, தேவரிடம் அழைப்பு விடுத்தார். அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்த தேவர், தான் மீனாட்சி நூற்பாலை போராட்டத்தில் உள்ளேன். அதே நேரத்தில் ஆலயப் பிரவேசத்தினை யாரும் தடுத்தால் விரைவில் ஆயிரக்கணக்கான இந்துக்களோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் படையாக மாற்றி அனைத்து இந்துக்கோயில்களிலும் ஆலயப் பிரவேசம் செய்வேன்" என்று அறிவிப்பு செய்தார். அத்துடன் பலரை அனுப்பி, கோயில் வளாகச் சுற்றுச்சுவர் உட்பகுதியில் வரிசையாக நிற்க வைத்து ஆலய பிரவேசத்துக்கு உதவி செய்தார். அந்த வெற்றியைக் கண்டு மதுரை ஆட்சியர் தேவரை 'மாமனிதர்' எனப் போற்றினார்.

சாதியில் உயர்ச்சி, தாழ்ச்சியில்லை; இரண்டு கரங்களைச் சேர்த்துக் குவித்தால்தான் தெய்வத்தை வணங்க முடியும் என்று மனித நேயம் பேசியவர் தேவர். தமிழகத்தின் எந்தப் பகுதிக்கும் அவர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளும்போது தங்க நேரிடும்போதும் சாப்பிட நேரிடும்போதும், முக்குலத்தோர் வீட்டின் ஏற்பாடுகள் ஏற்க மாட்டார் அதற்கு மாறாக, செட்டியார், பிள்ளையாதவர், நாயுடு, தாழ்த்தப்பட்டோர் என மற்ற சமுதாயத்தினர் வீட்டில்தான் சாப்பிட விரும்புவார். இப்படியான வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரரான பசும்பொன்தேவர், ஏழை, எளிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தனக்குச் சொந்தமான நிலங்களை இனாமாக தானம் செய்தார்.

அரிசன மக்கள் வேறு யாருமல்ல. அவர்களும் என் அன்புச் சகோதரர்கள். அவர்களைத் தாக்க நினைத்தால், முதலில் என்னை அழித்துவிட்டு பின்பு அவர்களிடம் செல்லுங்கள்' என்று அறிவுறுத்தினார்.

சாதி என்பது பச்சை அநாகரிகம்; சாதியையும், நிறத்தையும் பார்ப்பவன் அரசியலுக்கு லாயக்கில்லை; சாதி பார்ப்பவன் தெய்வத்தை வணங்குவதில் பொருளே இல்லை; அரண் மகன் குமரனையும், குறமகள் வள்ளியையும் தம்பதிகளாகக் காட்டுகிறது நமது புராணம்" என்று பேதமை நீங்கிப் புத்தி புகட்டினார். அருந்ததிய வகுப்பைச் சேர்ந்த டி. மொக்கையன் 1962ஆம் ஆண்டு ஆண்டிப்பட்டி சட்டமன்ற தொகுதியில் நிற்கவைத்து வெற்றிபெற வைத்தப் பெருமை தேவர் பெருமகனாரைச் சாரும்.

பதவியை ஒரு சேவையாகக் கருத வேண்டும் என்றவர். சட்டமன்றத்தில் 1955-56 ஆண்டுக்கான வரவு செலவு திட்டத்தின்போது (3.3.1955) பேசிய தேவர் அவர்கள், 'தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்குங்கள்' என்று கண்டிப்புக் காட்டிப் பேசினார்.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள்கூடும் அவையில் எவ்விதக் குறிப்புமில்லாமல், கடல் மடை திறந்தாற்போல பேசும் எப்பொருள் பற்றியும் ஆற்றல் பெற்றவர். மேடையிலும் தனிப்பட்ட முறையிலும் கொச்சைத் தமிழில் பேசமாட்டார். அவர் அழகிய இலக்கணத் தமிழில்தான் பேசுவார். ஒரு சமயம் காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் இந்து சமயம் பற்றி ஆங்கிலத்தில் மூன்று மணி நேரம் பேசி அனைவரையும் அசத்தினார். கூட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் சர்.சி.பி. ராமசாமி ஐயர் வியப்புற்று "உலகின் பெரும் பகுதியை ஆங்கில மொழி ஆளுகிறது. உலகாளும் அம்மொழியை எங்கள் தமிழ் நாட்டு பசும்பொன் தமிழ்ச்சிங்கம் ஆள்கிறது" என்று பெருமையுடன் குறிப்பிட்டார்.

தேசத்திற்காக எழுதுகிறேன்; பேசுகிறேன் வெள்ளையர் அரசை வேரறுக்க வேண்டும் திபத்திலிருந்து வரும் அகதிகளிடத்தில் காட்டுகின்ற அக்கறையை ஏன் ஒன்றிய அரசு இலங்கைத் தமிழர்களிடம் காட்டவில்லை என்று போர்க்குரல் எழுப்பினார்.

நான் வன்முறையை விரும்பாதவன். வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம் எதற்கு? என்று பல வினாக்கள் எழுப்பினார். வடபுலத்திலே திலகர் அவர்களுக்கும் தென் பகுதியிலே தேவர் அவர்களுக்கும் தான் வாய்ப்பூட்டு சட்டம் போடப்பட்டது.

உலகப்போகம், பொருள், புகழ் இவையனைத்தையும் விட்டொழித்தவராய் பற்றற்ற வாழ்வைப் பெரிதும் விரும்பிய பண்பாளர் தேவர்.

அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபோது, அரசின் எவ்வித சலுகைகளோ, சம்பளமோ, விமான, இரயில் பயண அரசு செலவுகளையோ ஏற்றுக்கொண்டதில்லை.

தேவர் தனது இறுதிக்காலத்தில் மதுரை திருப்பரங்குன்றத்தில் தங்கி உடல் நலிவுற்ற நிலையில் இருந்து வந்தார். அவர் ஆங்கில மருந்துகளையோ அறுவை சிகிச்சையோ விரும்பாதவர். சித்த வைத்தியம் மேல் அவர் பற்று கொண்டு சிகிச்சை பெற்று வந்தார்.

வெப்பு நோய் பாதிப்பால் உடல் நலிவுற்றிருந்த தேவர் 1963 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 30இல் தனது 55 ஆவது வயதில் காலமானார்.

"அன்றைய அறம் வளர்த்த பாண்டிய மன்னர்களின் ஒரு மித்த இன்றைய மிகப்பெருந்தலைவர் மறைந்து போனார்" என்று அறிஞர் அண்ணா தமது இரங்கல் அஞ்சலியில் புகழாரம் சூட்டினார்.

"தேசியம் காக்கும் செம்மல், சேது வேங்கை, பிற வசன கேசரி, சன்மார்க்க சண்டமாருதம், மனிதருள் முருகன், தென்னாட்டுத் திலகர், தென்னாட்டு விவேகானந்தர், தென்னாட்டு போஸ், காங்கிரசு காத்தான் எனப் பலவாறாக சிறப்புப் பட்டங்கள் தேவர் திருமகனார்க்கு அளிக்கப்பட்டன.

தேவர் திருமகனார் அடிக்கடி அவர் பேசிவரும் கூட்டங்களில் தனக்கே உரிய மரபுத்தொடர்களை பயன்படுத்துவார். அவை யாவும் வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அன்று தேவர் சொன்னதை தி.மு.கழக ஆட்சியில் முதல்வராக இருந்த கலைஞர் செய்து சாதனைகளாக்கினார்.

ஏழை விவசாயிகளுக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இலவசமாக கலைஞர் அரசு வழங்கியது.

1954, மார்ச் 24 சட்டசபையில் தேவர் சொன்ன அந்த கருத்து, 'வீணாகக் கிடக்கும் பெரும்பாலான நிலங்களை பெரும் பணக்காரர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பழக்கத்தை நிறுத்தி, ஏழைகளுக்கு ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என விவாசயத்திற்கு லாயக்காய் புதிதாக நிலம் வழங்கப்படுமானால் அவர்கள் யாரையும் எதிர்பாராமல் முயற்சி செய்து வாழ வசதி ஏற்பட்டது.

தி.மு.க. தலைவராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள், அண்ணாவிற்குப் பிறகு அரியாசனம் ஏறினார். அவர் முதல்வரானதும் தேவர் சமாதியில் நினைவாலயம் கட்ட உதவி புரிந்தார். கலைஞர் ஏற்பாட்டில் மதுரை கோரிப்பாளையத்தில் எந்தத் தலைவருக்கும் இல்லாத அளவில் ஆசியாவில் மிக உயரமான சிலை தேவர்க்கு எழுப்பி, அதனை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த வி.வி.கிரி அவர்களால் (5.1.1974) திறந்து வைக்கப்பட்டது. கழக ஆட்சியில் நெல்லை மாவட்டம் மேலைநீலித நல்லூர், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கமுதி, மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி ஆகிய இடங்களில் தேவர் பேரால் கல்லூரிகள் உருவாக்கப்பட்டன. உசிலம்பட்டி கல்லூரி முதல்வராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணாவால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. 1973 முதல் கலைஞர் முக்குலத்தோர் இன மக்களுக்குக் கல்வியிலும் வேலை வாய்ப்பிலும் மேன்மைபெற உதவினார். சீர் மரபினர் என்பவர்களாக மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைத்தார். மேலும் தற்போது முதல்வர் தளபதி அவர்கள் முக்குலத்தோர் சமுதாயத்திற்காக கல்வி வேலைவாய்ப்பு பெறுவதற்கான பல்வேறு தொடர் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்.

சட்டமன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக, அமைச்சர் பெருமக்களாக வாய்ப்பு தந்து உதவியுள்ளது தி.மு.க. அதுமட்டுமல்லாது கழகத்திலும் முக்குலத்தோர் சமுதாய மக்களுக்கு பல்வேறு பொறுப்புகள் தந்து சிறப்பித்து வருகிறார்.

ஆகவே தேவர் பெருமகனார் சுத்தத் தியாகியாகவும் தேசியத் தலைவராகவும் அறம் வளர்த்தவராகவும், போர்க்குண உருவம் படைத்தவராகவும், சாதி, சமய வேறுபாடுகள் அற்றவராகவும், பண்பும், பாசமும், அடக்கமும் கொண்ட பெருந்தலைவராகவும் விடுதலைப் போராட்ட தேச பக்தராகவும், சுத்த பிரம்மச்சாரியாகவும், ஒழுக்கம் வளர்க்கும் பேச்சு ஞானியாகவும்,சிறந்த மனிதாபிமானியாகவும், சமதர்ம சிற்பியாகவும் நமக்கெல்லாம் அடையாளமாக இருந்தவர்தான் பசும்பொன் தேவர் அவர்கள்.

தேவர் திருமகனார் புகழ் ஓங்குக!